

VIŅU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀ/ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPĒ
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 36 (5730)
26.
MARTS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

UTENA — PREIĻI: draudzības un sadarbības tilts

● REPORTAŽA PAR PREIĻU RAJONA DELEGĀCIJAS UN MAKSĻINIECISKĀS PASDARBĪBAS KOLEKTĪVU BRAUCIENU UZ LIETUVAS PSR UTENAS RAJONU

Senas un ciešas draudzības saites vieno mūsu rajona un Lietuvas PSR Utenas rajona darbaļaudis. Abpusējie sakari jo sevišķi nostiprinājušies pēdējos gados. Starp divu kaimiņrepubliku rajoniem norit sociālistiskā sacensība, notiek savstarpēja bagātināšanās ar pirmrindas pieredzi, tradicionāla kļuvusi kultūras vērtību apmaiņa.

Pagājušajā sestdienā, 19. MARTĀ, mūsu rajona delegācija ciemojās pie draugiem un sacensības partneriem Utenas novadā.

SODIEN mūsu draugi no Lietuvas ieradusies atbildes vizītē. Utenas rajona kultūras dienas ietvaros viņi iepazīstinās mūs ar savas tautas kultūru un folkloru, ar mākslinieciskās pasdarbības kolektīvu veikumu, sniegs koncertus Preiļos, Līvānos, Aglonā, Galēnos un Pelēcos.

Pošanās ceļam bija nemiera un arī prieka pilna. Braucēji sarūpēja suvenīrus, pukes; gaidītās tikšanās priekšnojautās sejas uzplauka smaidi. Protams, neviens savās labākajās cerībās nevilās. Visi mēs, Preiļu rajona kultūras dienas Lietuvas PSR Utenas rajonā dalībnieki, vēlreiz uzskatāmi pārliecinājāmies, cik nozīmīgi šodien, kad notiek ekonomikas revolucionāra pārkārtošana, ar savu dzīvi un darbību stiprināt tautu draudzību, bagātināties ar kaimiņu pieredzi, izpalīdzēt draugiem neveiksmes brīdī un kopā priecāties par uzvarām un sasniegumiem.

...Aiz muguras palicis desmitiem šosejas kilometru, daudzas lielākas un mazākas apdzīvotas vietas, un beidzot klāt Utenas rajona robeža. Autobusu un vieglo automobiļu karavāna apstājas. Pirmā priecīgā tikšanās. Preiļu rajona darbaļaudu pārstāvjus sagaida ar ziediem un tradicionālo sālsmaizi. Mūsu rajona delegācija ir samērā liela. Tās sastāvā ir Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs Viktors Solovjovs, sekretāre Irīda Jansone, Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihails Mihailovs, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs Voldemārs Vilcāns, Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs Mihails Agurjanovs un citi biedri.

Mūs jo silti un draudzīgi sagaida Utenas rajona iedzīvotāju pārstāvji — puīši un meitenes lietuviešu tautas tērpos. Sagaidītāju pulkā ir Lietuvas KP Utenas rajona komitejas pirmais sekretārs Vitauts Tvarions, Utenas rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Petrs Galgatavičs, partijas Utenas rajona komitejas sekretāre ideoloģiskajā darbā Milda Petrauskienė, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Povils Simanavičs, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs Arvīds Silinskis un citi atbildīgi darbinieki.

Priekšā — ciemu dienas brālīgajā lietuviešu zemē jo plaša programma, jaunas tikšanās, draugu rokasspiedieni, mākslinieciskās pasdarbības kolektīvu koncerti.

Uzreiz, protams, gribējās pēc iespējas vairāk uzzināt par Utenas pilsētu, par tās ekonomisko un sociālo attīstību. Mūsu Preiļi un Līvāni ievērojami atbaliek iedzīvotāju skaita zinā — Utenā pašreiz ir 33 tūkstoši iedzīvotāju. Taču, ja saskaitām pilsētas un Utenas rajona iedzīvotājus kopā, tad, ar Preiļu rajonu salīdzinot, starpība nav tik ievērojama.

Utenas rajons atrodas Lietuvas PSR liela agrārī rūpnieciskā reģiona centrā, tajā ir attīstīta un tehniski labi nodrošināta vieglā un pārstrādājošā rūpniecība. Utenas rajona laikraksta «Pa Lenina ceļu» redaktors Stanislavs Račas rāda man republikāniskā laikraksta «Tiesa» («Taisnība») numuru. Tajā publicēts PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, VACP

●Lūk, tā viesmīlīgie lietuvieši sagaidīja savus ciemiņus — Preiļu rajona delegāciju. Tradicionālo sālsmaizi saņem Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs.

un VLKJS CK lēmums par rezultātiem, ko devusi Vissavienības sociālistiskā sacensība par PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības 1987. gada valsts plāna sekmīgu izpildi. Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētāju vidū ne velti minēti Utenas gaļas kombināta un Utenas bezalkoholisko dzērienu kombināta darba kolektīvi. Sajos uzņēmumos ražošanā ieviesti zinātnes un tehnikas jaunākie sasniegumi, te ir augsta darba kultūra, jo plaši attīstās sociālā sfēra.

Ekskursiju laikā iepazīsimies ar vairākiem uzņēmumiem un pārliecināsimies, ka Utenā par to, kā dzīvot labāk, domāt sākuši nevis divus vai trīs gadus iepriekš, bet gan jau pirms gadiem divdesmit. Ražošanas korpusus cēla patālāk no dzīvojamajiem masīviem — lai cilvēki var elpot tīru gaisu. Uzbūvētas arī 12 vidusskolas (sešas no tām ir pašā pilsētā), daudzi bērnudārzīti, sporta kompleksi, dzīvojamie nami. Sajā nozīmē mēs no saviem sociālistiskās sacensības partneriem varam daudzko pamācīties. Piemēram, Utenas rajonā tagad katrā kolhozā ir bērnudārzis.

— Pašreiz pat ir brīvas vietas, ja vēlaties, varat savus bērnus vest pie mums, — lepnī paskaidrojā rajona vadītāji.

Utenā piecās vidusskolās mācības notiek lietuviešu valodā, vienā — krievu valodā, pilsētā ir viena profesionāli tehniskā skola un viens politehnikums. Attīstīta ir sadzīves pakalpojumu sfēra — tajā nodarbināti 550 cilvēki. Lieliska ir pilsētas pasta ēka — sūtījumu abstrādāšanai te izmanto mūsdienīgu tehniku. Uzcelti 18 veikali (pieci no tiem ir lieli universālveikali), ir daudz mājīgu kafējnīcu. Tiesa, ja rēķina pēc normatīviem (vienu aptieku uz 7000 iedzīvotājiem), tad aptieku vēl trūkst.

Pilsētā ir lielisks dzeramais ūdens, kuru iegūst artēziskajos urbumos — tam ir pat fluora piedeva, kas nepieciešams, lai cilvēkiem zobī nebojātos. Pēdējo faktu man pastāstīja rajona avīzes fotokorespondents Roma Kasiļausks. Un vēl — nepagāja ne divas stundas, kad Roma jau bija klāt ar fotogrāfijām, kurās fiksēti mirkli no draugu tikšanās uz Utenas rajona robežas.

Par visu redzēto un uzzināto pastāstīt nav tik viegli. Piemēram, mums visiem ļoti patika pilsētnieku atpūtas zona, īpaši jau tā sauktais kāzinieku kalns, kurā izvietotas koka skulptūras.

Krašņa ir Utenas apkārtnē — kalni un lejas, kaut kur krāc ūdenskritums. Ir arī hipodroms, ir trase slēpošanai. Ar izdomu tiek veidoti dzīvojamie nami.

...Un tūlīt tapa viena otra iecere. Piemēram, kāpēc Preiļos kādu ielu nevarētu nosaukt Utenas vārdā — un otrādi? Kāpēc, sekojot Utenas paraugam, pie mūsu pilsētu robežām neuzstādīt piemiņas akmeņus, kuros iekalti attiecīgu pilsētu ģerboni un pilsētas dibināšanas datums? Kāpēc mūsu skolēni savu darbu vasaru nevarētu aizvadīt Utenā un lie-

(Nobeigums 2. lpp.)

● Mākslinieciskās pasdarbības dalībnieki Lietuvas PSR Utenas kultūras namā.

RAJONA PADOMES SESIJA

23. martā notika 18. saaukuma rajona Tautas deputātu padomes 4. sesija.

Sesijā izskatīja jautājumu «Par arhitektūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu Preiļu rajonā. Ar stāvokli šī jomā deputātus iepazīstināja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks deputāts M. MIHAILOVS.

Par programām «Dzīvoklis-90» un «Dzīvoklis-2000» informēja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks deputāts J. DESAINIS.

Par vēlēšanu norādījumu izpildes gaitu sesijā ziņoja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs deputāts V. GERTMANIS.

Apspriežot jautājumus rajona padome pieņēma attiecīgus lēmumus.

Sesijā izskatīja organizatoriskus jautājumus. Par Preiļu rajona centrālās slimnīcas galveno ārstu tika apstiprināts I. DESKO. Rajona padome atbrīvoja P. ZDANOVSKI no fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja pienākumiem.

Sesijas darbā piedalījās Latvijas PSR Ministru Padomes vecākais referents U. SAKNE, Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks kinorežisors J. STREIČS, izdevniecības «Avots» galvenā redaktora vietnieks P. VILCĀNS un Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts E. PĒTERSONS.

● Draugu tikšanās

● Militāri patriotiskā audzināšana

UTENA — PREIĻI: draudzības un sadarbības tilts

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

tuvieši — pie mums? (Mitināties varētu pionieru nometnēs vai pat ģimeņu mājās vai dzīvokļos.) Kāpēc neizveidot ciešākas draudzības un sadarbības saites starp atsevišķiem strādājošo kolektīviem? Interesanti būtu, ja, piemēram, Utenas arhitekti izprojektētu kādu ēku mums, bet mūsējie — lietuviešiem. Abu rajonu kultūras nodaļu vadītāji jau atraduši kopīgu valodu — Monika Livdāne un Alvijs Katins jau apsprieda konkrētu pasākumu

1. vidusskolas deju kolektīvi, Preiļu 2. vidusskolas meiteņu ansamblis «Iskorka».

Mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumu sagatavošanā daudz pūļu veltījuši mūsu kultūras darbinieki: Jānis Teilāns, Uldis Bērziņš, Santa Oša, Silvija Kurtiņa, Eleonora Bleive, Olga Maračkovska, Inese Vilcāne, Anita Lukjanska.

Jā, draudzīgi aplausi nenorima līdz vēlam vakaram. Bija patīkami koncertēt. Un negaidot pieņāca atvadišanās brīdis.

● Raitā latviešu tautas dejas soli — mūsu rajona pārstāvji Gaida Ivanova un Raimonds Babris.

plānus. Kultūras vērtību apmaiņas process faktiski jau ir sācies. Papildus apliecinājums sacītajam bija skatītāju dedzīgie aplausi pēc mūsu rajona pašdarbnieku koncertiem.

Kur mūsējie uzstājās? Gālvēnais koncerts — Utenas pilsētas kultūras namā. Taču pašdarbnieku maršrūtā veda arī uz mazākām pilsētām un ciemiem, kur notika četri koncerti. Draugiem savu māku demonstrēja Jersikas lauku kapela (vadītājs Gunārs Luriņš), Stabulnieku ansamblis (vadītājs Juris Ruļuks), Zundānu lauku kapela (vadītāja Maija Aizpuriete), Riebiņu folkloras ansamblis (vadītājs Bronislavs Kokorišs). Koncertēja arī Preiļu rajona kultūras nama lauku kapela, vīru un sieviešu ansamblis, Preiļu siera rūpnīcas un Preiļu

Atceros kādu epizodi, kas uzjautrināja. Uz šosejas mēs apstājāmies, lai pagaidītu atpalikušos autobusus (pie ceļu krustojuma, kur vajadzēja pagriezties, lai brauktu uz Sventi). Un piepeši kāda meitene iesauca: «Skatieties, uz ceļa ir nauda!» Meitene veikli izlēca no autobusa un patiešām pacēla no asfalta 25 rubļu naudas zīmi. Tūlīt nospriedām, ka tā ir laba pazīme, ka, dodoties ciešos pie draugiem, uz ceļa atrod naudu. Taču, kā saka, ne jau nauda nes laimi. Lietuvas zemē mēs atradām daudz vairāk — brāļu tautas draudzību un mīlestību.

Uz redzēšanas, draugi! Soreiz — Preiļu novadā.

Z. BURIJS

R. KASIĻAUSKA foto

Nostiprinās sadarbība

Vecāki parasti ierodas skolā uz vecāku sapulcēm, pirmajā septembrī un izlaiduma dienā. Vēl mēs atceramies vecākus, kad viņu bērns izdarījis kādu pārkāpumu. Bet ko darīt, lai vecākus tuvinātu skolai?

Sogad mēs skolā centāmies meklēt jaunas darba formas. Novembrī notika ģimeņu sporta svētki. Skolotāja P. Vilmane 9. klasē noorganizēja svētku savas klases audzēkņu tēviem, bet 8. Marta svētku savās klasēs kopā ar māmiņām jau svinēja piecu klašu audzēkņi.

Tās māmiņas, kuras atnāca uz skolu šī svētku dienā, varēja apmeklēt skolēnu darbu izstādi «Dāvāna māmiņai». Te varēja redzēt keramikas izstrādājumus, pinumus, mežoļojumus, dekoratīvi apdezinātas flīzītes. So izstādi bērniem palīdzēja veidot V. Valaine, kura ar lielu aizrautību skolā vada dažādu pulciņus. Viņai par prasmi izgatavot kaut ko skaistu un noderīgu ģimenei ir pateicīgas daudzas mūsu skolas meitenes.

Jaunāko klašu skolēni savas māmiņas iepriecināja ar intere-

santiem darbiņiem no papīra, sausajiem ziediem un citiem dabas materiāliem. Tos bērni gatavoja skolotājas H. Vaivodes vadībā.

Pēcpusdienā māmiņas vēroja, kā viņu meitas piedalās konkursā «To mēs protam».

Pašas izturīgākās māmiņas vakarā vēl piedalījās pasākumā, ko gatavoja vidusskolas zēni.

Sinī dienā netrūka ne pūpolu maiguma, ne skaistu vārdu, ne silta dziesmu. Vidusskolas zēni visus iepriecināja pat ar pašceptu svētku torti.

Domāju, arī turpmāk mūsu skolas kolektīvs meklēs jaunas sadarbības formas ar audzēkņu vecākiem. No tā ieguvēji būs visi.

A. VILCANE,

Vārkavas vidusskolas ārpus-skolas darba organizatore

Godāt karavīru varoņdrosmi

SARUNA AR GRUZIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS

PIRMO SEKRETĀRU DZUMBERU PATIASVILI

Karavīri internacionālisti... Viņu varoņdarbi nav šķirami no padomju karavīru varoņdarbiem Lielajā Tēvijas karā, mēs lepojamies ar karavīru internacionālistu drosmi un vīrišķību. Bet kā viņi dzīvo, kad atvaļināti rezervē? Vai pilnā mērā izmantojam karavīru internacionālistu dzīves pieredzi, viņu tikumisko potenciālu pārkārtošanās uzdevumu risināšanā? Vai karavīri internacionālisti saņem tās rūpes un uzmanību, ko viņi pelnijuši? Par šiem un citiem jautājumiem laikraksta «Krasnaja zvezda» korespondentam apakšpulkvedim N. Muļaram bija saruna ar Gruzijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas pirmo sekretāru DZUMBERU PATIASVILI.

— Dzumber Iljič! Republikā jau sen iesakņojusies laba tradīcija: ar īpašu cieņu un uzmanību izturēties pret tiem, kuri kauju laukos lējuši savas asinis, aizstāvojot mūsu Dzimteni, tās draugus. Un tomēr republikas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas Sekretariāts nesēn apsprieda partijas komiteju darbu, ko tas veic ar bijušajiem karavīriem internacionālistiem. Ar ko tas izskaidrojams?

— Diemžēl līdztekus pozitīvajai pieredzei darbā ar jauniešiem, kuri atgriezušies no dienesta armijā, bet jo sevišķi — ar karavīriem internacionālistiem, ir arī ne mazums trūkumu. Turklāt dzīve izvirza uzdevumu tālāk aktivizēt jauniešu militāri patriotisko audzināšanu, meklēt jaunas, efektīvas formas, sagatavojot jauniešus dienestam Bruņotajos Spēkos. Nepieciešams krasi uzlabot jauniesaucamo mācības uzņēmumus, kolhozos un padomju saimniecības. Mūs nevar apmierināt arī militārās apmācības stāvoklis vidusskolās. Vārdu šakot, nepieciešama vienota sistēma, kura apvienotu militāri patriotisko audzināšanu un jauniešu sagatavošanu stāties savas sociālistiskās Tēvzemes sardzē.

Protams, tie īpaši nozīmīgi iegūst priekšzīmīga armijas dienesta paraugs, karavīru internacionālistu varoņdarbi. Tiem jāietekmē patriotiska pasaules uzskata veidošanās jaunajā paaudzē, jākļūst mūsu jaunatnei par augstu tikumisko orientieri. Taču tas pats par sevi nenotiks. Vajadzīgs ilgs un mērķtiecīgs darbs. Par tā organizēšanas svarīgākajiem aspektiem arī runājām republikas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas Sekretariāta sēdē.

Mēs centāmies rūpīgi izanalizēt, kas republikā paveikts un tiek darīts attiecībā pret karavīriem internacionālistiem un viņu ģimenēm, kā partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijas, Tautas deputātu padomes, darba kolektīvi uz vietām īsteno partijas un valdības svarīgos lēmumus par bijušajiem karavīriem internacionālistiem noteikto priekšrocību nelokāmu ieviešanu. Noteicām arī pasākumus, lai novērstu konstatētos trūkumus un nepilnības.

Atgādināšu, ka 1984. gada aprīlī Gruzijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas birojs apstiprināja plānu papildus pasākumiem, lai uzlabotu Lielā Tēvijas kara invalīdu un dalībnieku, bijušo karavīru internacionālistu un kritušo militārpersonu ģimeņu materiālos un sadzīves apstākļus. Toreiz izveidojām arī Centrālās Komitejas darba grupu, kuras sastāvā iekļāvām partijas, padomju, komjaunatnes un arodbiedrību orgānu pārstāvjus. Analogas grupas tika izveidotas uz vietām pie partijas komitejām. Tās regulāri noklausās reģionu, ministriju un resoru vadītāju, veselības aizsardzības, sociālās nodrošināšanas, tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu dienestu pārstāvju ziņojumus par to, kā tiek īstenoti paredzētie pasākumi, rūpējas par atklāto trūkumu novēršanu.

Paveiktā darba rezultāti acīmredzami. Minēšu tikai vienu piemēru. No 300 bijušajiem karavīriem internacionālistiem, kuriem bija nepieciešami dzīvokļi, tos saņēmuši jau 215. Un tas ir

apstākļos, kad tikai republikas galvaspilsētā vien dzīvokļu rindā ir vairāki nekā 60 tūkstoši ģimeņu. Pilsētu un rajonu Tautas deputātu padomju izpildkomitejas tomēr atrada iespējas iedalīt bijušajiem karavīriem internacionālistiem dzīvokļus. Daudzu dzīvokļu uzstādīti arī telefoni, bijušie karavīri internacionālisti izmanto citas viņiem paredzētās priekšrocības.

— Vēstulēs «Krasnaja zvezda» redakcijai daudzi lasītāji stāsta, ka vairākos apgabalos un republikās dažas amatpersonas, aizbildinoties ar objektīviem apstākļiem, vilcinās ar noteikto priekšrocību piešķiršanu bijušajiem karavīriem internacionālistiem. Vai tādi gadījumi ir arī Gruzijā?

— Jā, atsevišķi bezsirdības (citādi to nemaz nevar nosaukt) gadījumi vērojami arī mūsu republikā. Goča Loliašvili bija ievainots sirdī, kļuva otrās grupas invalīds. Viņš apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni. Apārstējis ievainojumu, bijušais karavīrs nolēma iestāties medicīnas institūtā. Taču amatpersonas, kuras atbildīgas par uzņemšanu, viņam atteica. Netaisnība tika novērsta tikai pēc republikas kara komisiāru un komjaunatnes orgānu iejaukšanās. Goča tagad ir students, aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē.

Tbilisi pilsētas Pirmā Maija rajona izpildkomiteja un Suhumi pilsētas izpildkomiteja pieļāva vilcināšanos, uzņemot dzīvokļu saņemšanas rindā bijušos karavīru internacionālistus V. Andronikašvili un S. Pohomovu. Teikšu atklāti: šādi fakti ir retums, un tiem dots principiāls partijisks vērtējums. Tie rodas tur, kur partijas komitejas neiedziļinās rezervē atvaļināto karavīru rūpēs, nestrādā ar viņiem. Autonomo republiku ministru padomju, vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomiteju, saimniecisko un arodbiedrību orgānu vadītāji brīdina, ka viņi pilnā mērā ir atbildīgi par visu to tiesību un priekšrocību realizēšanu, kuras noteiktas kara invalīdiem, karavīriem internacionālistiem un bojā gājušo militārpersonu ģimenēm.

Vissavienības reids par pensionāru — kara un darba veterānu — materiālo un sadzīves apstākļu uzlabošanu, kā arī pārbaudes, kuras periodiski veic Gruzijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja un republikas Ministru Padome, parādīja, ka partijas un padomju orgānu lielākā daļa nelokāmi ievēro likumus, kuri dod tiesības veterāniem un karavīriem internacionālistiem pirmām kārtām saņemt dzīvokļus, medicīnisko palīdzību, izmantot citas priekšrocības. Vienlaikus mēs cenšamies panākt, lai darbs ar karavīriem internacionālistiem republikā noritētu nevis pēc pavēles «no augšas», bet gan pēc sirds aicinājuma. Tā pamatā noteikti jābūt apzinai, ka ikviens no mums ir parādā jaunajiem cilvēkiem, kuri savā neilgajā mūžā jau pieredzējuši milzīgas grūtības un zaudējumus. Tas jāapzinās un jāiztū katram, un katram jāveltī vēl lielāka uzmanība rūpēm par šiem cilvēkiem.

— Dzumber Iljič! Republikā sabiedriskās organizācijas, piemēram — sieviešu padomes, darbā ar karavīriem internacio-

nālistiem jau uzkrājušas labu pieredzi. Kas ir tās pamatā?

— Republikas partijas organizācija militāri patriotisko audzināšanu un masu aizsardzības darbu uzskata par savas ideoloģiskās darbības neatņemamu sastāvdaļu. Republikā izstrādāts militāri patriotiskās audzināšanas kompleksss plāns. Tā īstenošanā kopā ar partijas, komjaunatnes un citām organizācijām ieguldījumu dod arī sieviešu padomes. Tās piedalās, kad tiek organizētas svinīgas tikšanās ar karavīriem internacionālistiem, gādā, lai pret viņiem būtu iejūtīga un silta attieksme no darba kolektīvu un sabiedrisko organizāciju puses. Sieviešu padomes regulāri apmeklē kara apgabala hospitāli, kurā ārstējas karavīri internacionālisti, sarakstās ar tiem Gruzijas jauniešiem, kuri aizvada dienestu padomju kara spēka ierobežotā kontingenta sastāvā Afganistānā, organizē citus pasākumus.

— Vai jūs nevarat šajā sakarībā minēt dažus piemērus?

— Nemsim kaut vai Tbilisi pilsētas Gldanas rajona sieviešu padomi. Tās sastāvā aktīvi darbojas Nora Čanturija — atvaļināta apakšpulkveža dzīvesbiedrība. Viens no viņas dēliem bija virsnieks, krita Afganistānā, pēc nāves apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni. Smagās bēdas šo sievieti nesalanza. Viņa aktīvi darbojas sieviešu padomē, veic lielu darbu ar karavīriem internacionālistiem, apmeklē kritušo karavīru ģimeņus, iedziļinās viņu vajadzībās, izvirza jautājumus risināšanai rajona izpildkomitejā. Pēc viņas iniciatīvas pacīnās ar apģērbu un rotaļlietām nosūtītas bērnu namiem, internātskolām. Sieviešu padome gatavo dāvanas bērniem Kabulas bērnu namā, par kuru šeit jau uzņēmies padomju karavīri.

Var minēt arī citus piemērus. Lielu darbu ar karavīriem internacionālistiem veic Sačeras, Gurdžanas, Tetricaraisis un citu rajonu sieviešu padomes. To darbību lielā mērā aktivizēja 40. māšu tikšanās, kuru dēļ, iesaistot armijā Gruzijā, aizvada dienestu Bruņotajos Spēkos, arī Afganistānā. Šīs tikšanās iniciatori bija arodbiedrību Republikāniskā padome un Aizkaukāza kara apgabala Politiskā pārvalde. Tā notika Apgabala virsnieku namā un to pārraidīja televīzijā. Šī tikšanās, kā saka, aizskāra daudz cilvēku dvēseles stīgas. Mēs uzreiz jutām, kā aktivizējās sabiedrisko organizāciju, sieviešu padomju darbība. Tas labvēlīgi ietekmēja militāri patriotisko audzināšanu, uzlaboja darbu ar karavīriem internacionālistiem, kā arī ar visiem pārējiem, kam aiz muguras armijas rūdījums.

— VĻKJS XX kongresā M. Gorbačovs, vērsoties pie tiem, kuri cīnījies par taisnīgu lietu Afganistānā, aicināja viņus iet pie pusaudžiem, stāstīt viņiem par sevi un saviem biedriem, par kmandieriem un audzinātājiem, par drošsirdību un varoņību, par kaujās dzimušo brālību. Ko jūs varat teikt šajā sakarībā?

— Te acīmredzot īpaši jāuzsver, ka tur, kur partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijas pret karavīriem internacionālistiem izturas saprotoši un iejūtīgi, tur arī darbam ir laba atdeve. Patlaban pēc republikas komjaunatnes Centrālās Komitejas iniciatīvas pie pilsētu un rajonu komjaunatnes komitejām uz sabiedriskiem pamatiem tiek dibināti karavīru internacionālistu klubi un padomes. Tbilisi pilsētas komjaunatnes komitejas vadībā rezervē atvaļinā-

(Nobeigums 4. lpp.)

● Rit — tradicionālie rajona kultūras darbinieku svētki

Uz aizvadīto darba cēlienu atskatoties

Aizvadīta ziema, sācies pavasaris, un nu klāt arī tradicionālie kultūras darbinieku svētki, kad atskatoties uz aizvadīto sava darba cēlienu, vērtējam paveikto.

Kas tad bijis jauns rajona kultūras dzīvē pērn?

Ja runājam par lielākajiem masu pasākumiem, tad izcilākais, bez šaubām, bija republikas vīru un sieviešu koru salidojums Preiļos, kurš pulcēja dalībnieku un skatītāju tūkstošus. Interesanti noritēja arī Valkas un Preiļu kultūras apmaiņas dienas. Turpinājām atzīmēt izcilu novadnieku jubilejas. Preiļos notika kārtējās J. Ivanova Mūzikas dienas, atzīmējām arī A. Vējāna 60 gadu jubileju. Rožkalnu ciemā bija organizēts J. Pabēzram — valstsvīram, juristam un dzejniekam — vēltīts pasākums.

Lielāku uzmanību veltījām darbam ar ģimenēm — organizējām ģimeņu nedēļu, uz pirmo salidojumu aicinājām ģimeņu ansambļus.

Arī pērn gadā organizējām Bērnu svētkus, kuri, cerams, izvē-

tīsies par jauku tradīciju visā rajonā, svinēsīm Mākslas dienas ar savējo un ciemos uzaicināto mākslinieku piedalīšanos.

Pērn aktīvāk masu pasākumu rīkošanā iesaistījās bibliotēkas. Interesanti noritēja tikšanās ar žurnāla «Karogs» redakcijas darbiniekiem, rakstniekiem Māru Svīru, Vladimīru Kaijaku un citiem.

Pagājušais gads deva ierosmi daudz jaunu pašdarbības kolektīvu tapšanai. Rajona kultūras namā sāka darboties vīru ansamblis, krievu dziesmu ansamblis, bērnu deju kolektīvi, lauku kapela, kamerkoris, Pelēčos — bērnu deju kolektīvs, Rudzētos — folkloras ansamblis, Preiļu siera rūpnīcā — vidējās paaudzes deju kolektīvs, Rušonā — deju ko-

lektīvi. Cerams, ka šis process turpināsies, ka ies plašumā un dziļumā.

Sogad jo īpaši jādama par folkloras ansambļu darbības pilnveidošanu, kuru skaits mūsu rajonā ir visai iespaidīgs — septiņpadsmit. Jūlijā taču notiks Starptautiskais folkloras festivāls «Baltica», kurā jāpiedalās arī mums.

Cerams, ka turpināsies attīstīties arī interešu klubu veidošanas kustība. Pērn notika interešu klubu republikāniskā skate, un patīkami, ka otrā vieta tajā piešķirta Līvānu kultūras nama interešu klubam «Gaisma».

Rajona vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieki veica ekspedīciju Aglonas ciemā, vāca materiālus par rajona teritorijā dzīvojošajiem latviešu sarkanajiem strēlniekiem. Zināms darbs veikts arī rajona kultūras un vēstures pieminekļu izpētē un sakopšanā.

Jaunās paaudzes estētiskās gaumes izkopšanā un spēju attīstīšanā lielu ieguldījumu dod rajona bērnu mūzikas skolas. Patīkami, ka plašākas telpas tagad ir Līvānu mūzikas skolai. Rajonā strādā daudzi ļoti mūzikas pedagogi. Piemēram, L. Grauze, R. Višķeris, S. Oša, A. Vucāns, B. Salajeva, I. Vucina u. c. Daudzi no viņiem vada arī pašdarbības kolektīvus, tajos aktīvi darbojas.

Kultūras darbinieks viens pats nav karotājs. Daudzu ciemu un saimniecību vadība kultūras darbā mums sniedz atbalstu, rūpējas par kultūras iestāžu materiālo bāzi. Laba sadarbība šinī jomā izveidojusies Turku ciema izpildkomitejai un kolhoza «Zelta vārpa» vadībai, Pelēču ciema izpildkomitejai un K. Marksa kolhoza valdei, kultūras darbu šobrīd aktīvāk atbalsta arī kolhozos «Nākotne», «Sarkanā aus-

ma». Rušonas padomju saimniecībā un citur.

Sodien gribas teikt lielu paldies arī kultūras darbinieku visu vakajiem palīgiem — mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu vadītājiem. Viņu vidū — Anita Lukjanska, Anna Pabērza, Ul-dim Bērziņam, Jānim Teilānam, Albertam Rusiņam, Gaidai Ivanovai, Bronislavam Kokorišam, Jūlijam Stikutam un daudziem jo daudziem citiem — tiem, kam rūp mūsu rajona mākslinieciskās pašdarbības gods.

Un visbeidzot gribu pateikties kultūras iestāžu sociālistiskās sacensības uzvarētājiem, kuru darbs spējis daudz dod ciemu un pilsētu iedzīvotājiem. Lai arī turpmāk jums pietiek spēka un izturības, lai darbs ir ledvesmas avots grūtā brīdī! Un vēl. Lai arvien lielākam sava ciema, pilsētas iedzīvotāju pulkam mūsu kultūras iestādes kļūst nepieciešamas — kā otras mājas!

M. LIVEDANE,

rajona izpildkomitejas kultūras nodaļas vadītāja

Labākie

Apkopoti rajona kultūras iestāžu sociālistiskās sacensības rezultāti 1987. gadā.

CIEMU KLUBU GRUPĀ pirmā vieta piešķirta Turku ciema Zundānu klubam, otrā vieta — Saunas ciema klubam, trešā vieta — Jersikas ciema klubam.

CIEMU KULTŪRAS NAMU grupā pirmo vietu nolemts nepiešķirt. Otrā vietu ieguvis Preiļu ciema kultūras nams, trešās vietas piešķirtas Pelēču ciema un Stabulnieku ciema kultūras namiem.

PILSETU KULTŪRAS NAMU GRUPĀ pirmo vietu ieņēmis Preiļu rajona kultūras nams, otro vietu — Līvānu pilsētas kultūras nams.

BĒRNU BIBLIOTĒKU GRUPĀ vietu nolemts nepiešķirt. CIEMU BIBLIOTĒKU GRUPĀ ar 1,5 darba slodzi pirmo vietu ieguvusi Riebiņu bibliotēka (vadītāja A. Krasnoperova).

BIBLIOTĒKU PIRMAJĀ GRUPĀ (mikrorajonā ir skola) pirmo vietu izcīnījusi Znotiņu bibliotēka (vadītāja H. Zaharova), otro vietu — Stabulnieku bibliotēka (vadītāja J. Brice), trešās vietas — Bindaru un Rudzētu bibliotēkas (vadītājas A. Cingule un S. Brūvere).

BIBLIOTĒKU OTRAJĀ GRUPĀ (mikrorajonā nav skolas) pirmo vietu nolemts nepiešķirt. Otrā vietu ieguvušas Rušonas un Vidu bibliotēkas (vadītājas I. Selicka un A. Vaivode), trešo vietu izcīnījusi «Rīta» bibliotēka (vadītāja V. Pabērza).

GODA RAKSTI piešķirti: par darbu ar bērniem — Jersikas bibliotēkai (vadītāja V. Grigale), par darba rezultātu kāpināšanu — Aglonas bibliotēkai (vadītāja M. Nīkiforova).

„Katru pasākumu Elvira organizē ar izdomu...”

ELVIRA ABOLIŅA ir Vārkavas tautas nama vadītāja. Nu jau vairāk nekā trīs gadus. Pirms tam bija mācības Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikumā, kur viņa bija devusies apgūt kultūras darbinieka profesiju kā vietējās saimniecības stipendiāte.

Jau mācoties tehnikumā, Elvira parādīja, ka viņa ir neatlaidīga, apzinīga, ka prot ik pienākumu veikt radoši. Šīs īpašības jo lieti noder arī tagad — praktiskajā darbā. «Katru pasākumu Elvira organizē ar izdomu. Viņa ir cilvēks, kas nemitīgi meklē, cenšas savā ikdienas darbā allaž ienest kaut ko jaunu,» saka rajona kultūras nodaļa.

ATTEĻA: Vārkavas tautas nama vadītāja Elvira Aboliņa.

J. ZANDES foto

Bērnu un pasaku vidū

Es spraucos augstāk. Nav vēl mana lapu laika.
Es esmu sauciena asns.
Smaržu sprinteris tumsā.

(I. Ziedonis)

Klusa, saulaina marta pēcpusdiena. Saule kausēt kausē skopās ziemas pelēko sniegu. Ceļi uzrūguši un kļuvuši neizbraucami.

— Būs tomēr jābrauc, — spriež Velta Beča, rajona centrālās bibliotēkas metodīķe darbā ar bērniem. Sogad maijā paliks 12 gadi, kopš viņa veic šos pienākumus. Kāds bijis dzīves un darba gājums?

Dzimusi tepat Gailīšos, Preiļos beigusi vidusskolu. Pati Velta saka: apgūt bibliotekāres profesiju nav bijis sevišķa aicinājuma, jo sapņots par Geogrāfijas fakultāti. Taču dzīvē iznāca citādi.

Pirmā darba vieta — Aizkalnes ciema bibliotēka. Pirmās veiksmes un pirmās neveiksmes. Kā jau tas atgādās visiem jaunajiem speciālistiem. Bet lielā darba mīlestība, pacietība palīdz Veltai uzveikt grūtības arī šoreiz.

Darbu ar grāmatām Velta pamazām iemīl, iepazīst tuvāk ciema iedzīvotājus, rīko interesantus pasākumus. Tagad Velta ar gandarījumu atceras savus pirmos mīļos darba gadus, kad vēl bija gan nepiepildīti sapņi, gan jaunības neapdomība, gan arī liela ticība tam, ko dari.

1977. gada novembrī Velta saņem piedāvājumu pāriet strādāt

uz Preiļu bērnu bibliotēku par metodīķi. Darbs ar bērniem vīlīna, jo viņa uzskata: bērni ir atklātāki, uztvertspējīgāki. Un Velta uzreiz ļoti labi saprotas ar mazajiem lasītājiem.

— Metodīķes darba gaitas sākt tomēr bija grūti, jo daudz kas man bija jauns un vēl nezināms, — viņa tagad atzīstas.

Taču, gadiem ritot, krājas pieredze, kuru viņa dāsnī nodod

visiem ciemu bibliotekāriem, kas strādā ar bērniem. Preiļu pilsētas bērnu bibliotēka kļūst par viņas otrajām mājām. Te rīta saule un kolēģes palīdz Veltai tikt pāri slimībām, te paliek pārdomu un sāpju brīži.

To diemžēl bijis ne mazums. Māmiņas agrā aiziešana... Bet tā vēl gribējās viņas padoma un atbalsta dzīvē! Dvīņubrāļi Veltu

sāk saukt par mammu. Un tāda viņa arī kļūst. Nu brāļi izauguši lieli, dienē Padomju Armijā.

...Bet dzīves gājums vijas tālāk. Apmēram pirms četriem gadiem Velta pionieru namā sāk vadīt grāmatu draugu pulciņu. Erudīta speciāliste viņa ir arī leļļu teātra mākslas pasaulē. Viņas vadībā bērni mācās leļļu vadīšanas tehniku, organizēt un vadīt izrādes.

Pacietība, neatlaidība, strādājot ar bērniem, dod arī rezultātus. Bērni bagātinās, mācās skaistuma pasaulē sastap savus domubiedrus, pierāda savu varēšanu, uz ko viņus, pašiem nemanot, aizvedusi viņu vadītāja.

Gandarījums? Protams! Kad viss lecerētais veicas. Prieka brīži? Kur nu bez tiem! Tiešais metodīķes darbs? Ikdiena, kura prasa arī lielu izturību un neatlaidību. Ziema vai vasara — zem kājam ceļš. Sniedzot metodisko palīdzību, krustām šķēršāms izbraukāts Preiļu rajons. Kas sāpina? Tas, ka daudzi bibliotekāri vēl pavirši veic savus pienākumus.

Darba prasmj un pieredzi Velta krājusi gadu gaitā. Un arī tagad viss jaunais ik dienas papildina viņas zināšanu pūru.

Darbs bērnu bibliotēkā, nenātrauktā saskarsme ar bērniem neapil novēcot. Tepat līdzās taču ir bērniņas pasaule, kur nav launuma, viltības un liekulības, kur ir tikai brīnišķīgā pasaku pasaule, kurā ieiet palīdz arī mūsu Velta. Jo viņa māk «nestriet laisni inro, nebriet zindā, nekāni cita dvesele, bet iet luvu līdzās, apiet apkart, palikt tuvu».

(I. Ziedonis)

DZ. STUPANE,
rajona centrālās bibliotēkas direktora vietniece

Kopā ar vecmāmiņām

Lai cik mīļi bērnam būtu māte un tēvs, tomēr vismīļākā liekas vecmāmiņa, kura velta saviem mazbērniem katru brīvu mirkli. Katrs bērna sapnis sākas ar vecmāmiņas dziesmu un pasaku tēliem.

Tāpēc rajona kultūras nama darbinieki nolēma vairāk pievērsties vecmāmiņām un viņu mazbērniem. Pirmās ieskaņu pasākums bija Jaungada eglīte Lielā Tēvijās kara un darba veterānēm un viņu mazbērniem.

5. martā rajona kultūras nama bija organizēta «Vecmāmiņu pēcpusdiena». Gan vecmāmiņas, gan viņu mazbērni ciemojās Preiļu «televīzijas studijā» un iepazīnās ar 8. Martam veltītajiem raidījumiem, kā arī aktīvi darbojās līdzī. Raidījumu direktore slavināja mūsu mīļās sievietes ar tautasdziesmām un minēja kopā ar viņām mīklas.

Svētku koncertā uzstājās rajona kultūras nama bērnu deju kolektīvs (vadītāja Gaida Ivanova) un Preiļu bērnu mūzikas skolas bērnu vokālais ansamblis (vadītāja Ilze Vanaga).

Kultūras nama videotēkas dalībnieki aicināja ieskatīties estrādes mūzikas un multiplikācijas pasaulē.

Viens no lielākajiem pārsteigumiem bija filmas «Sarkangalvīte un vilks» 1. sērijas uzņemšana. (2. sērija tiks uzņemta tieši pēc gada). Gan vecmāmiņas, gan mazbērni aktīvi iejutās akciju lomās.

Vērtīgas idejas varēja rast raidījumā «Mūžu dzīvo, mūžu mācies», kur no burkāniem, si-

poliem, pupiņām dažu minūšu laikā mazbērnu rokām tika pagatavots lepns pīrāgs.

Noteikti pats mīļākais ciemiņš šinī pasākumā, it sevišķi mazbērniem, bija Raganiņa (Anita Sondore), kas vadīja raidījumu «Dari kā mēs, dari kopā ar mums, dari labāk par mums!» Raganiņas jaunrās dabas ietekmētas, vecmāmiņas varbūt pat raitāk par mazbērniem devās rotālās un dziedāja dziesmas.

Kultūras darbinieki saka lielu paldies visiem, kas piedalījās šinī pasākumā, kas izteica savas domas un novēlējumu turpmākajam darbam.

Savas domas par pasākumu izteica viena no vecmāmiņām — M. Opule: «Patika, ka pasākums tika veikts ar izdomu, ka vecmāmiņas tika aicinātas līdzdarboties. Vienīgi zēl, ka uz šo pasākumu atsaucas neliela daļa Preiļu pilsētas vecmāmiņu».

Nonācām pie atziņas, ka tādi pasākumi ir ļoti vajadzīgi. Tāpēc nolēmām izveidot rajona kultūras namā jaunu tradīciju — ik gadu martā rīkot pēcpusdienas pilsētas vecmāmiņām. Ceram, ka mūsu ideja kūs piekritējus Preiļu iedzīvotāju vidū.

A. LEONOVA,
rajona kultūras nama instruktore

● Militāri patriotiskā audzināšana

Godāt karavīru varoņdrosmi

(Nobeigums. Sākums 2. lpp.)

tie karavīri uzņēmušies šefību par grūti audzināmajiem pusaudžiem, iesaista viņus darbā un mācībās, audzina viņos īstu vīru raksturu. Jau kļuvis par tradīciju mācību iestādēs organizēt Vīrišķības stundas ar karavīru internacionālistu piedalīšanos.

Bijušie karavīri tiek iesaistīti kara veterāniem un karavīriem internacionālistiem veltītu muzeju un slavas stūrišu veidošanā dzīves, darba un mācību vietās. Patlaban, piemēram, republikā jau ir 4200 muzeju un slavas stūrišu. Plaši pazīstami kļuvuši Rustavi 12. skolas, Kutaisi 10. skolas, kā arī vairāki citi tādi muzeji un slavas stūriši.

Sajā sakarībā ne mazums veic arī republikas kara komisariāti. Pulkveži V. Sulaberidze, N. Tataršvili, apakšpulkvedis S. Vorons, majors K. Kotalovs un citi kara komisariātu darbinieki bieži tiekas ar jauniešiem, kuri guvuši armijas rūdījumu (arī ar karavīriem internacionālistiem), organizē viņu uzstāšanos skolēnu un jauniešauca auditorijās, cenšas darīt visu, lai tieši bijušie karavīri kļūtu par pusaudžu neformālajiem līderiem.

Sis darbs labi organizēts Adžārijas APSR kara komisariātā, kuru vada pulkvedis N. Tataršvili. Te ar rezervē atvaļinātajiem karavīriem regulāri tiekas partijas rajonu komiteju pirmie sekretāri un biroju locekļi, uzņemumu un organizāciju vadītāji. Viņi bijušajiem karavīriem palīdz sameklēt darbu, sniedz cita veida palīdzību. Bijušie karavīri savukārt stāsta par savām dienesta gaitām. Vai tad jauniesaucamais varēs vēlāk slīkt dienēt armijā, ja viņš zinās,

ka par savām dienesta gaitām nāksies atbildēt biedriem?

Lielu uzmanību rezervē atvaļinātajiem karavīriem un tiem, kuri pildīja savu internacionālo pienākumu, tagad veltī arī republikas masu informācijas līdzekļi. Tie regulāri publicē materiālus rubrikās «Internacionālais pienākums», «Pēc vīrišķības likumiem», «Kā dienē mūsu no vadnieki», «Pie «apaļā galdā» — karavīri internacionālisti» u. c. Republikas Valsts radiodifūziju un televīzijas komitejas priekšsēdētājs A. Saneblidze 1988. gadu sagaidīja mums draudzīgajā valstī, gatavojot «Afganistānas dienasgrāmatu» par Gruzijas jauniešu dienestu padomju karaspēka ierobežotā kontingenta sastāvā. Pavisam masu informācijas līdzekļi pagājušajā gadā pastāstīja par 130 karavīriem internacionālistiem, par viņu parādīto varoņdrosmi, par problēmām, ar kurām viņi saskārušies pēc dienesta.

— Un pedējais jautājums: «Kā republikā saglabā piemiņu tos, kuri krituši, pildot internacionālo pienākumu?»

Jau vairākus gadus pie mums, Gruzijā, aprīļa beigās notiek Piemiņas diena. Strādnieks un vadītājs, veterāns un skolēns šajā dienā apmeklē revolucionāru, pilsoņu un Lielā Tēviņas kara varoņu, frontinieku un karavīru internacionālistu atdusas vietas, piedalās mītiņos. Daudzās pilsētās un rajonu centros (Tbilisi, Poti, Keda u. c.) sāktas veidot karavīru internacionālistu alejas. Attīstās arī šāda tradīcija: republikas pušī un meitenes ieskaita komjauniešu un jauniešu kolektīvos, celtniecības vienībās jaunos patriotus, kuri krituši Afganistānā vai arī kļuvuši

invalidi, pildot internacionālo pienākumu. Nopelnītos līdzekļus vidējās darba algas apmērā kolektīvu locekļi pārskaita viņu ģimenēm vai arī V. I. Leņina Padomju bērnu fondam. Viņi no pirmajiem šo ierosmi atbalstīja Sergo Ordžonikidzes Poti kuģu remontu un būvniecības rūpnīcas, PSRS Konstitūcijas vārdā nosauktās Kutaisi mazgabarīta traktoru rūpnīcas un G. Dimitrova Tbilisi aviācijas rūpnīcas jauniešu kolektīvi. Pionieri un komjaunieši uzņēmušies šefību par kritušo ģimenēm, daudzas pionieru vienības un ciematu ielas nosauktas bojā gājušo varoņu vārdos.

Sarunas noslēgumā gribu vēlreiz uzsvērt, ka sociālistiskās Dzimtenes aizsardzība ir svētš pienākums, un tāpēc rūpes par tās aizstāvjiem ir visas tautas lieta. Sajā sakarībā pie mums veikts ne mazums, taču godīgi jāatzīst, ka ir arī pietiekami trūkumu un nepilnību. Tāpēc Gruzijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja, neatlaidīgi cīnīties par pārkārtošanos visās sfērās, cenšas atbilstoši šodienas prasībām pieiet arī darbam ar bijušajiem karavīriem internacionālistiem, ar kritušo ģimenēm. Šim nolūkam jau izstrādāts perspektīvais kompleksais plāns, turpmākā darbība saskaņota ar Aizkaukāza kara apgabala Politisko pārvaldi, republikas kara komisariātu, citām organizācijām. Esmu pārliecināts, ka darbs šinī virzienā kļūs vēl vērienīgāks. Tas dos iespēju jaunatnes militāri patriotisko audzināšanu pacelt jaunā pakāpē, uzlabot jauniešu sagatavotību Dzimtenes aizstāšanai.

(No laikraksta «Krasnaja zvezda»)

● Mūsu konsultācija

Jaunas priekšrocības ģimenēm, kurās ir bērni

Saskaņā ar Latvijas Komunistiskās partijas CK, LPSR Ministru Padomes un Latvijas Republikāniskās arodbiedrību padomes 1987. gada 4. augusta lēmumu Nr. 262 tiem vecākiem, kuriem ir trīs vai vairāk nepilngadīgi bērni, kopš 1988. gada 1. janvāra ir tiesības izmantot ārpuskārtas medicīniskos, komunālos, sadzīves, kultūras un transporta pakalpojumus, kā arī bez rindas iekārtot bērnus pirmsskolas vecuma bērnu iestādēs. Šādām ģi-

menēm ārpus kārtas ierīko telefonu.

Tiesības uz medicīnisko, komunālo, sadzīves, kultūras un transporta pakalpojumu ārpuskārtas izmantošanu lēmums devis arī mātēm, kurām ir bērni (vai arī viens bērns) vecumā līdz trim gadiem.

Mātes (atsevišķos gadījumos arī tēvi), kam ir trīs vai vairāk nepilngadīgie bērni, kā arī mātes, kurām ir bērni vecumā līdz trim gadiem, sociālās nodroši-

nāšanas nodalī var saņemt apliecības par tiesībām izmantot minētās priekšrocības.

Lai saņemtu apliecību, nepieciešama pase, bet mātēm, kurām ir trīs vai vairāk nepilngadīgie bērni, jāņem līdzi arī fotokartīte formātā 3x4 centimetri.

A. LEIKUCE,

Preiļu rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas inspektore

● Fizikultūra un sports: pieredze

Izskaut paralēlismu un dublēšanos

Talsu un Valmieras rajonos izveidotas eksperimentālas apvienības fiziskās kultūras un sporta kustības vadīšanai. Tās nomainījušas rajonu sporta komitejas un brīvprātīgās arodbiedrību fiziskās kultūras un sporta biedrības «Daugava» padomes. rajonu izglītības nodaļu bērnu un jaunatnes sporta skolas un strādā ar rajonu Tautas deputātu padomju izpildkomiteju nodaļu tiesībām.

Apvienošanās rezultātā samazinājies rajona posma fiziskās kultūras štata darbinieku skaits un attiecīgi palielinājusies speciālistu algas. Tagad visi strādās kopīgi, pēc vienota plāna, un līdz ar to tiks izskausts paralēlisms un dublēšanās.

Talsos veikto eksperimentu zi-

nāmā mērā var uzskatīt par kompromisu. Tas atspoguļojas arī jaunās organizācijas nosaukumā — «Talsu rajona izpildkomitejas un arodbiedrību fiziskās kultūras un sporta apvienība». Pagaidām nav izdevies apvienot valsts un arodbiedrību līdzekļus, status un sporta bāzes. Tāpēc jaunās apvienības vadītājs Valdis Kalderauskis vienlaikus formāli ir arī sporta biedrības «Daugava» rajona padomes priekšsēdētājs. Apaļais zīmogs viņam ir katrā rokā, ir arī divi konti bankā, arī alga tiek izmaksāta divos resoros. Faktiski šeit var runāt tikai par labāku pārvaldes organizāciju, taču kopumā eksperiments atrodas sen rakstītu instrukciju gūstā.

Bet valmierieši neizbijās no

pirmajām grūtībām, neatkāpās vēl spēkā esošo, bet savu laiku jau nodzīvojušo instrukciju priekšā. Viņi ir panākuši valsts un arodbiedrību līdzekļu apvienošanu un līdz ar to savā rajonā ir kļuvis par pilntiesīgiem saimniekiem fiziskās kultūras un sporta jomā. Sarīkotajā konferencē apstiprināts pagaidu nolikums par Valmieras rajona fiziskās kultūras un sporta apvienību. Par kolēģijas priekšsēdētāju ievēlēts ilggadējais rajona sporta komitejas vadītājs Eriks Roštoks.

E. KEHRIS,

LATINFORM korespondents
Talsi — Valmiera — Rīga

Redaktora v. P. PIZELIS

«EZERZEME»

26. martā — «Viss acgārni», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 14.16.30 un 19.27. martā — «Viss acgārni», sāk. plkst. 16.30 un 19.28. un 29. martā — «Bez dēļa nenāc!», Odesas st., sāk. plkst. 17.19 un 21.30. martā — «Aizejot

paliek», «Uzbekijām», sāk. plkst. 17.19 un 21.31. martā — «Lifts uz ešafotu», Francija, sāk. plkst. 17.19 un 21.

«ATPŪTA»

26. martā — «Akcija», «Mosfilms», sāk. plkst. 14.16.18 un 20.27. martā — «Rudens sapņi», «Belarusfilms», sāk. plkst. 16.18 un 20.28. martā — «Banzai», Francija, sāk. plkst. 17.19 un 21.29. un 30. martā — «Viss acgārni», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17.30 un 20.31. martā — «Bez dēļa nenāc!», Odesas st., sāk. plkst. 17.19 un 21.

RAZOSANAS APVIENĪBAS «RIGAS MANUFAKTŪRA» PROFESIONĀLI TEHNISKAS SKOLAS «ASTOTAIS MARTS» FILIALE

izsludina audzēkņu papildus uzņemšanu 1988. mācību gadam šādās nodalās:

vērpējas,

audējas.

Skolā uzņem jauniešus ar 8. — 10. klašu izglītību bez iestājklausībām. Tām, kuras beigušas astoņgadīgo skolu, mācību ilgums — 3 gadi, stipendija — 40 rubļi mēnesī. Vidusskolas absolventēm mācību ilgums — 1 gads, stipendija līdz 70 rubļiem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās, lebraucējus nodrošina ar dzīvojamo platību un divreizēju ēdināšanu.

Audzēkņi saņem arī spectērpus un bezmaksas biļetes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos.

Mācību un darba režīms — piecu dienu nedēļa.

Iesniegumus skolā pieņem līdz 1988. gada 1. augustam. Audzēkņi var iestāties augstskolu un tehnikumu sagatavošanas kursos. Lai iestātos profesionāli tehniskajā skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

- dzimšanas apliecība,
- dokuments par izglītību,
- reflektanta un vecāku iesniegums,
- skolas izdots raksturojums,
- medicīniskā izziņa (forma 086/y),
- sešas fotokartītes,
- izziņa no dzīvesvietas.

Iesniegumus pieņem ik dienas, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Skolas adrese: 226039, Rīgā, Leņina ielā 224, telefons 551524. Jābrauc ar 1., 14., 32. un 34. autobusu, 2. un 6. tramvaju vai 7., 14. un 17. trolejbusu līdz pieturai «Rūpnīca «VEF»».

Dokumentus var sūtīt pa pastu.

PREIĻU

PATĒRETĀJU BIEDRĪBA

iepērk no iedzīvotājiem augļu un dārzeņu produkciju par līgumcēnām. Norēķināšanās par piegādāto produkciju notiek uz vietas.

Savu produkciju jūs varat nodot 7. veikalā «Dārzeni», 48. veikalā «Sīkalkns», 51. veikalā «Stabulnieki», 52. veikalā «Galēni», 56. veikalā «Dzeniši», 59. veikalā «Riebiņi», 61. veikalā «Silajāni», 72. veikalā «Aizkalne», 75. veikalā «Pelēči», 78. veikalā «Rušona», 89. veikalā «Aglona».

Preiļu patērētāju biedrības valde

Gaišu ceļu sargātāja
Tu mums bijī, māmuliņ,
Nu tev pārklāj kapu priede
Vēsu smilšu paladziņu.

(I. Mežnora)

Skumstam kopā ar Bronislavu Zili, izvadot MĀMINU smiltājā.
Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Tēt, miris esot tu.

Tam ticēt grūti,
Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs

skan,
Šķiet, dzīva tava sirds pukst

manās krūtīs,
Ko tava nāve nespēj atņemt man.

(V. Rūja)

Izsakām līdzjūtību Robertam Bečam sakarā ar TĒVA nāvi.

Darbabiedri

Baltie bērzi, šalciet klusi,

Sveicot tālos apvāršņus.

Tēva sirds ir aprimusi.

Caklās rokas mierā dus.

(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar

Silviju Circeni, un mūžu no TĒVA šķīroties.

Lopkopības speciālisti

Tēt, tu manā ceļā klusi
Pirmās uguntiņas dedzi.
Ko man dzīvē labu devi,
Nespēs kapu smiltīs segt.

(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību skolēnu vecāku komitejas priekšsēdētājai Silvijai Circenei, TĒVU smiltājā izvadot.

Galēnu skolas kolektīvs

VELETĀJU IEVERĪBA

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte MONIKA RIVARE pieņems vēlētajus Rušonas ciema padomes izpildkomitejā šī gada 29. martā no plkst. 15.00 līdz 17.00.

Preiļu rajona agrorūpnieciskā apvienība aicina uz ATVĒRTO DURVJU DIENU Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā. Izbraukšana šī gada 29. martā plkst. 6.00 no rajona izpildkomitejas. Pieteikties pa tālruni 22438.

Kam tu lūzi, ozoliņi,
Vai nav koku lūzējīņu?
Kam tu miri, bāleliņi,
Vai nav citu mirējīņu?

(T. dz.)

Dalām bēdu smagumu ar Vac-lavu Vēveri, BRĀLI smiltājā izvadot.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Drīz pavasars, un pakalnos
plauks bērzi,
Maigas, zaļas lapas satrauks vējš,
Tu saulei savas acis nepavērsi,
Kaut mīlas balss tevī sauks
un sauks.

(P. Silis)

Kad vēji šalc sēru melodiju
un pūpoļzaros sabirst dzīves
stāsts, sērojam kopā ar piederīgajiem, JĀNI VILKAUSU pedē-jā gaitā izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku
smelt.

(I. Mežnora)

Skumju brīdī esam kopā ar Antonīnu Batarāgu, TĒTI smiltājā pavadot.

Rožupes ciema bērnudārza «Bitīte» kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14692 eks., (latv. val. 10150 eks., krievu val. 4542 eks.).

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 541.